

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (toinen jaosto)
27 päivänä kesäkuuta 2001

Yhdistetyt asiat T-164/99, T-37/00 ja T-38/00

Alain Leroy ym.
vastaan
Euroopan unionin neuvosto

Päätös 1999/307/EY – Schengenin sihteeristön yhdistäminen neuvoston
pääsihteeristöön – Kumoamiskanne

Täydellinen teksti ranskan kielellä II - 617

Aihe: Kanteet, joissa asian T-164/99 kantaja vaatii yksityiskohtaisista säännöistä Schengenin sihteeristön yhdistämisestä neuvoston pääsihteeristöön 1 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/307/EY (EYVL L 119, s. 49) kumoamista ja joissa asioiden T-37/00 ja T-38/00 kantajat vaativat yhtäältä päätöksen 1999/307/EY ja useiden sellaisten neuvoston päätösten kumoamista, joilla sen pääsihteeristön virkoihin on nimitetty muita henkilöitä kuin kantajat, sekä niiden neuvoston implisiittisten päätösten kumoamista, joilla kantajat on jätetty nimeämättä näihin virkoihin, ja toisaalta vahingonkorvausta.

Ratkaisu: Kanteet hylätään. Asiassa T-164/99 kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaa neuvostolle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut. Väliintulija vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan. Asioissa T-37/00 ja T-38/00 kukin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Tiivistelmä

1. Neuvosto – Sisäisten asioiden järjestämistä koskeva toimivalta – Schengenin sihteeristön yhdistäminen neuvoston pääsihteeristöön – Yksityiskohtaiset säännöt (Sulautumissopimuksen 24 artiklan 1 kohdan 2 alakohta; pöytäkirja Schengenin säännöstön sisällyttämisestä osaksi Euroopan unionia 7 artikla; neuvoston päätös 1999/307)

2. Yhteisön oikeus – Tulkinta – Menetelmät

1. Koska Schengenin säännöstön sisällyttämisestä osaksi Euroopan unionia annetun pöytäkirjan 7 artiklassa todetaan, että neuvosto ”antaa yksityiskohtaiset säännöt Schengenin sihteeristön yhdistämisestä” sen omaan pääsihteeristöön, mikään ei estänyt neuvostoa tulkitsemasta tämän määräyksen antavan sille oikeuden yhdistää Schengenin entisen sihteeristön henkilöstö neuvostoon.

Sihteeristöjen yhdistämistä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen osalta on todettava, että tässä primaarioikeuteen kuuluvassa pöytäkirjassa neuvostoa ei veloitettu noudattamaan tiettyä menettelyä. Euroopan yhteisöjen yhteisen neuvoston ja yhteisen komission perustamisesta tehdyn sopimuksen 24 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa neuvostolle annetaan ainoastaan toimivalta vahvistaa Euroopan yhteisöjen virkamiesten henkilöstösäännöt ja Euroopan yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevat palvelussuhteen ehdot ilman, että siinä määrättäisiin noudatettavista suuntaviivoista tai periaatteista, ja näin ollen tässä määräyksessä ei missään tapauksessa sellaisenaan vahvisteta yleisesti sovellettavaa palvelukseen-ottosäännöstöä.

Näin ollen neuvostolla oli pöytäkirjan 7 artiklan nojalla oikeus ottaa käyttöön Euroopan yhteisöjen virkamiesten henkilöstösäännöistä ja Euroopan yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevista palvelussuhteen ehdoista riippumaton palvelukseenottomenettely niitä tarpeita varten, jotka johtuivat Schengenin sihteeristön entisten toimihenkilöiden ottamisesta neuvoston palvelukseen, jotta Schengenin säännösten soveltamisen jatkuvuus sen omassa pääsihteeristössä voitiin turvata. Kyseiset henkilöstösäännöt ja muuta henkilöstöä koskevat palvelussuhteen ehdot eivät muodosta tyhjentävää säännöstöä, jossa kielletäisiin henkilöiden palvelukseen ottaminen muissa kuin niissä määritellyissä puitteissa.

(ks. 60–62 kohta)

Viittaukset: asia C-249/87, Mulfinger ym. v. komissio, 6.12.1989 (Kok. 1989, s. 4127, 10 kohta sekä siinä mainittu oikeuskäytäntö).

2. Johdettua yhteisön oikeutta on tulkittava niin pitkälti kuin mahdollista siten, että sen sisältö on sopusoinnussa perustamissopimuksen määräysten ja yhteisön oikeuden yleisten oikeusperiaatteiden kanssa. Tätä tulkintatapaa on perusteltua soveltaa johdetun yhteisön oikeuden säädöksen tai päätöksen valmistelumenettelyssä laadittuihin asiakirjoihin, kun on kyse siitä, onko tässä menettelyssä noudatettu kyseisen säädöksen tai päätöksen perustana olevaa primaarioikeutta.

(ks. 80 kohta)

Viittaukset: asia C-98/91, Herbrink, 27.1.1994 (Kok. 1994, s. I-223, 9 kohta sekä siinä mainittu oikeuskäytäntö).